

206 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

வராது. பாக்கி முழுவதும் வாட்டர் செஸ்தான். பட்டா நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்தால் என்ன தீர்வை விதிக்கப் படுகின்றதோ அதே தீர்வைதான் விதிக்கிறோமே தவிர வேறல்ல. புறம்போக்கு நிலங்களில் பயிரிடுகின்றவர்களுக்குச் சலுகை இருக்கக்கூடாது, அவர்கள் பட்டா வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். பட்டா அரசாங்கம் வழங்க முடியாத நிலை இருந்தால் அவர்கள் அதைக் காலி செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தத் தீர்வையைக் கட்ட வேண்டும். புறம்போக்கு நிலத்தில் சாகுபடி செய்யும்போது தீர்வை விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அரசாங்கத் தண்ணீர் உபயோகித்தால் கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை உண்டு, இல்லாவிட்டால் இல்லை என்று கூறி இந்தத் திருத்தத்தை அங்கத்தினர் அவர்கள் வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

The amendment of Thiru A. K. Subbiah was put and lost
Clause 3 was put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-cess (Second Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 28 of 1972) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(இ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 31/1972)

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

* 10—8—1972. தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

எண் 31/1972) பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென முன்மொழிகிறேன்.

பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்ட சமய நிறுவனம் ஒன்றுக்கு, ஆண்டுக்கு ரூ. 20,000 க்குக் குறையாமல் வருமானம் உடைய சமய நிறுவனம் ஒன்றுக்கு பரம்பரை அறங்காவலர் எவரும் இல்லை எனில், இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் துறை ஆணையாளர், தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறநிலையங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 22/1959) 47-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவில் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தைக் கொண்டு மேற் சொன்ன சமய நிறுவனம் தொடர்பாக, அவரால் நியமிக்கப் படுகிற, மூன்று பேருக்குக் குறையாத, ஐந்து பேருக்கு மேற்படாத நபர்களடங்கிய அறங்காவலர் வாரியம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். பட்டியலில் சேர்க்கப்படாத கோவில்களைப் பொறுத்த வரை, அறங்காவலர் வாரியத்தை அமைப்பதற்கு, தொடர்புடைய, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் துறை உதவி ஆணையாளர், 49-வது பிரிவின்கீழ், அதே வகை அதிகாரங்கள் உடையவராவார்.

சமூகநல ஏற்பாடாகவும், சீர்திருத்த நடவடிக்கையாகவும் கோவில்களுக்கான அறங்காவலர் வாரியம் ஒவ்வொன்றிலும் அரிசனங்கள் அல்லது பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்த ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. அதன்படி பட்டியலிற் கண்டுள்ள கோவில்களின் அறங்காவலர் வாரியங்களில் ஒவ்வொன்றிலும், அதன் மொத்த உறுப்பினர் மூவராகவோ ஐவராகவோ இருந்தாலும், அரிசனங்கள் அல்லது பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஆணையாளரால் கட்டாயமாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன முடிவுக்கு இச்சட்ட வரைவு செயல்வடிவம் கொடுக்கிறது.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதனைப் பேரவை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, கோயில்களுக்குத் தர்மகர்த்தாக்களை நியமிப்பதில் அரிசனங்களுக்குச் சட்டப்படி ஸ்தானம் ஒதுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 ஆகஸ்ட் 13]

சட்டப்படி ஒருவர் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இந்த மாதிரி தர்மகர்த்தாகளாக நியமனம் செய்யப்படுவதன் மூலமாகத் தீண்டாமை இழிவு போக வழியாக இருக்குமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதன்மூலம் கோயில்களில் அரிசனங்கள் தாராளமாக அச்சம் இல்லாமல் சென்று ஆலயத்தில் ஆண்டவனைத் தொழ உதவிகரமாக இருக்கும்.

அங்கே சிப்பந்திகள் நிறைய நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அத்தனைபேரும் அரசு நோக்கத்திற்கு விரோதமானவர்களாக நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். தர்மகர்த்தா குழுதான் நியமனம் செய்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். தர்மகர்த்தா குழு நியமனம் செய்கிறபோது மெஜாரிடி, மைனாரிடி என்று பார்த்து நியமனம் செய்யப்படுகிறது. பத்து பேர் வேலை செய்தால் அதிலே இரண்டு மூன்று பேர்களை அரிசனங்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் இருந்து சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற நிலையை அரசு உத்தரவு மூலமாக அனுப்புவது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவின் நோக்கம் நல்ல நோக்கமாக இருந்தாலும் அரிசனங்களில் இருந்து ஒருவர் மட்டுமே போடக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஐந்து பேர் தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கும்போது அதிலே இருவர் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், மூவர் மற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று செய்வது நலமாக இருக்கும். அரிசனங்களில் இரண்டு பேர்களைத் தாராளமாக நியமனம் செய்யலாம். இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் அடிபடக்கூடிய முறையில் தகுதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். தர்மகர்த்தாக்களாக நியமனம் செய்யப்படுகின்றவர்கள் சொத்துடையவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். சில கிராமங்களில் அரிசன வகுப்பு மக்களிடையே சொத்துடையவர்களையே காண முடியாது. எல்லாரும் ஏழைகளாகவே இருப்பார்கள். இந்தத் தகுதி நிர்ணயம் காரணமாக அவர்கள் தர்மகர்த்தாக்களாக வா முடியாத நிலை ஏற்படும். இதனால் அரசாங்கத்தின் நல்ல நோக்கம் அடிபட்டு விடும். இதை

1972 ஆகஸ்ட் 18] [ஆ. கு. சுப்பையா]

அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இதிலே நான் சொன்ன ஆலோசனைகளை ஏற்று சட்டமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கின்ற மசோதாவை முழு மனத்தோடு ஆதரித்து, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற அரசைப் பாராட்டி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காலகாலமாக இந்த நாட்டில் கடவுளை அரிசனங்கள் நேரிலே போய்ப் பார்க்க முடியாது; கோவிலில் அருகில் சென்று கடவுளைப் பார்க்கமுடியாது; இந்த நாட்டிலேதான் நந்தனார் கதைகள் நடந்தன. நந்தனார் கதையைக் காலட்சேபம் செய்து வந்தார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை. இன்று நடைமுறையில் கடவுளை அருகில் சென்று தரிசிக்க வேண்டுமென்பதற்கு அப்பாலும் கூட அவர்கள் அறங்காவலர் குழுவில் இருந்து பணியாற்ற வேண்டுமென்ற அக்கறையை இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தாலும் கழக அரசு இன்றைக்கு இதை இரண்டாவது புரட்சியாகச் செய்திருக்கிறது. முதல் புரட்சி தமிழ் வழிபாட்டு மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று செய்ததாகும். இரண்டாவது, அறங்காவலர்கள் மூன்று பேர், ஐந்து பேர் என்று இருக்குமிடத்தில் ஒருவர் கட்டாயமாக அரிசனத் தோழராக இருக்க வேண்டும், தாழ்த்தப்பட்டவருப்பைச் சேர்ந்த தோழராக இருக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்டிருப்பது மிகப் பெரிய புரட்சியாகும். இதனை இந்த மாமன்றத்தில் பெரிய அளவில் வர வேற்று அமைச்சர் அவர்களையும், தமிழக அரசையும் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தப் புரட்சியில் இன்னும் கூடக் கொஞ்சம் தீவிரம் வேண்டுமென்பதைப் பணிவோடு வேண்டுகோளாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அறங்காவலர் துறை, ஆணையாளர், துணை ஆணையாளர் ஆக இருப்பவர்கள், அந்தத் துறையின்கீழ் வருகிற கோயில்களுக்கு மட்டுந்தான் இந்தப் பிரிவு அமல்படுத்தப்படும் என்ற முறையில் இருக்கிறது.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

ஹெரிடிட்டரி ட்ராஸ்டி என்று சொல்லப்படுகிற, பரம்பரையாக இருக்கிற அறநிலையங்களில், அந்தக் கோவில்களில் இப்படி அமைப்பதற்கு இன்னும் கூட தடை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அமைச்சரவைக்கும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காலம் மாறிக் கொண்டு வருகிறது. கிரிடங்கள் எல்லாம் கூட மறைந்து வருகின்றன. மன்னர்கள் எல்லாம் கூட மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் சிலர் கடவுள்களைத் தங்கள் சொந்த சொத்துக்களாக ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனது தாத்தா கோவில், என் முப்பாட்டன் கட்டிய கோவில் இதை நாங்கள்தான் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஆகவே விரைவில் ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து ஹெரிடிட்டரி ட்ராஸ்டிஷிப் முறையை மாற்றவேண்டும்.

முதல் பட்டியலில் உள்ள வார்த்தை எடுக்கப்பட்டு எல்லா அறநிலையங்களிலும் ஹரிஜனங்கள் இடம் பெறக் கூடிய முறையைக் கொண்டுவரவேண்டும். திரு. சுப்பையா அவர்கள் ஒரு ஹரிஜனத் தோழர் இருப்பதை வரவேற்று இரண்டு பேர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே ஆர்வத்தோடு நானும் என் கட்சியினரும் இருக்கிறோம் என்றாலும் மூன்றில் ஒருவரை நியமிக்கும்போது அதுவே மிகப் பெரியதொரு வெற்றியாகும். மெஜாரிட்டி ஹரிஜனங்களாக இருக்கவேண்டியது அவசியமே. அது மகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடியதுதான் என்றாலும் ஊரில் உள்ள உண்மை நிலையையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

கிராமத்தில் உற்சவத்தில் சுவாமி கிளம்பினால் காலனி வரை போய் வந்து சேருவதற்கே போனீஸ் பந்தோபஸ்துடன் வந்து சேரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்நிலையில் ஒரு ஹரிஜன தோழரை நியமிப்பது என்பதே ஒரு பெரிய வெற்றியாகும். கலைவாணர் என். எஸ். கே. ஒருமுறை குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு ஹரிஜனத் தோழர் கோவிலினுள் நுழையும்போது உள்ளே யிருக்கிற ஜாதி, சமயத் தலைவர் உள்ளே வரக்கூடாது என்று வெளியே தள்ளிவிடுகிறார். உடனே அவர் உள்ளே வருவதற்கு என்ன தகுதி வேண்டுமென்று கேட்கிறார். நீ சுத்தமாக இல்லை, குளித்திருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார். உடனே அவர் பதில் சொல்லும்போது தினம் தினம் மீன்கள் குளிக்கின்றனவே,

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

கோவிலுக்கு வராத மீன்கள் தினம் தினம் குளித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, அவை சொர்க்கத்திற்கா போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று கேட்பதாக வருகிறது. இன்று அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும், இந்தக் கொள்கையை எடுத்துச் சொன்ன அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இல்லை என்றாலும் அவர்கள் கொள்கையை நிலை நாட்டும் வகையில் சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்ற இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் கோவில்களுக்குப் போவது மட்டுமல்லாமல் இனிமேல் திருவிழாக்கள் நடத்துபவர்களாகவும், கோவில்களைப் பராமரிப்பவர்களாகவும் நியமிக்கப்படக்கூடிய வகையில் இந்த மசோதாவினைக் கொண்டு வந்ததற்காக அமைச்சர் அவர்களையும், இந்த அமைச்சரவையையும் தமிழ்நாடு மக்கள் சார்பில் நானும் நெஞ்சார வரவேற்று இந்த மசோதாவைப் பாராட்டி வரவேற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள திருத்தத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இத்திருத்தம் மிகவும் உகந்தது என்றதான் கூறவேண்டும். இப்போதுள்ள எக்ஸிஸ்டிங்க் செக்ஷனில்,

Provided that the Commissioner may, pending the constitution of such a Board of Trustees, appoint a fit person to perform the functions of the Board of Trustees.

என்றிருக்கிறது. பென்டிங் என்ற க்வண்டிங் பல கோவில்களில் பல மாதங்களாக இருந்து வருகின்றன. எனது தொகுதியில் உள்ள திருவானைக்கோவிலில் கூட பல மாதங்களாக ட்ராஸ்டிகள் இல்லாதிருக்கும் ஒரு நிலை இருக்கிறது. அகவே ட்ராஸ்டிகளை நியமனம் செய்வதில் அது துரிதமாக செய்யப்பட வேண்டும். ஐந்து பேர்களுக்கு மேல் இல்லாமல் ட்ராஸ்டிகளை அப்பாயின்ட் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஐந்து பேர்களை அப்பாயின்ட் செய்வதில் மூன்று பேர்கள் மற்ற இனத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் பழங்குடி மக்கள் இவர்களில் இரண்டு பேர்கள் இருக்கவேண்டும் என்றும் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அதை வெகு அழகாக திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் சொல்லாமல் சொன்னது போல் அப்படி அவர்களைப் போடுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

யென்றாலும்கூட கிராமங்களில் குறைகள் ஏற்படும், தொந்தரவுகள் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பழங்குடி மக்கள் இவர்களின் நலனுக்காகப் பல நல்ல தொண்டுகளைச் செய்துவரும்போது இந்தச் சமயத்தில் இதை வற்புறுத்தி கண்டிப்பாகப் போட்டேயாக வேண்டும், அப்படி அப்பாயின்ட் செய்யும்போது 5,000 ரூபாய் சொத்து இருக்க வேண்டும், மூன்று ஏக்கர் நிலம் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வந்திருக்கிற இந்த அரசு மூன்று ஏக்கர்கள் கொடுத்துவிட்டால் அந்தத் தகுதியைப் பெற்றவராக அவர் ஆகிவிடுகிறார். பின்னர் 5,000 ரூபாய் சொத்து இருக்கவேண்டும் என்ற தகுதியை exempt செய்ய வேண்டும். கோவில் சொத்துக்களைப் பராமரிக்க தகுதி வாய்ந்தவர்களாகப் பார்த்து அப்பாயின்ட் செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே உள்ள செக்ஷனில்,

The Commissioner may in lieu of a member of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes appoint as a member of such Board a person belonging to the Scheduled Castes or Scheduled Tribes.

என்றிருக்கிறது. இது எப்படி இருக்கிறதென்றால் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் அரசாங்க ஊழியர்கள் தேர்விலும் கூட நாம் பார்க்கிறோம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ரிஸர்வேஷன் என்று கொடுக்கிறார்கள். தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் பல உத்தியோகங்கள் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நான் அறிகிறேன். நான் கேட்கிறேன் அப்படித் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இந்தப் பரந்த தமிழ் நாட்டில் இல்லாமலா இருக்கிறார்கள்? அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. ரிஸர்வேஷன் வைத்தும் கூட சில சமயங்களில் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இல்லை என்று சொல்லும் போது எந்த அடிப்படையில் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் அல்ல என்று குறிப்பிடுவது வெளியாவதில்லை தகுதி இல்லாவிட்டால் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்றிருக்கிறது. அது இங்கும் அப்போது ஆகிறது.

ட்ரஸ்டிகளை அப்பாயின்ட் செய்வதில் என்ன கஷ்டமிருக்கிறது? கோவில்களை நல்ல முறையில் பாதுகாக்கும் வகையில் பார்த்துக் கொள்ள அவர்களிடையே தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இல்லையா? ஒரு ஆப்பர்சூனிட்டி கொடுத்தால்தான் தகுதி வாய்ந்தவர்களா

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

இல்லையா என்பது தெரிய வரும். இல்லாவிடில் அந்தக் கேள்விக்கே இடமில்லை, தகுதி வாய்ந்தவர்களா இல்லையா என்பதற்கு. எனவே, மூன்று ஏக்கர் நிலம், ஐயாயிரம் ரூபாய் சொத்து என்று வைத்துக் கொண்டு அது இல்லாவிடில் தகுதி வாய்ந்தவர் இல்லை என்று நிர்ணயித்தால் அரசாங்கம் பெரிய தவறு செய்வதாகும். இரண்டு பேர்களைப் போடுவதில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களில் ஒருவரும், பழங்குடி மக்களில் ஒருவரும் என்று போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரியில் உள்ள கோவில்களைப் பொறுத்தமட்டில் இன்று மகாராஜாக்கள் இல்லையென்ற ஒரு நிலை இருந்தாலும் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ஸ்டேட்டாக இருந்தபோது ஏற்படுத்திய படி அவர்களது பிரதிநிதி இன்னும் தனிச் சலுகை பெற்று— அவர்கள் சலுகைகள் போய்விட்டிருந்தாலும் கூட—அவர்களுடைய செய்கிறார். தேவன்வம் போர்ட் இன்னும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த போர்டை அபாலிஷ் செய்துவிட்டு ட்ரஸ்டிகளை அப்பாயின்ட் செய்து பெண்களையும் ட்ரஸ்டிகளாகப் போடவேண்டும்.

எங்கெல்லாம் ட்ரஸ்டிகள் அப்பாயின்ட் செய்யாமல் மாதங்கள் பல, அல்லது சில ஆண்டுகள் என்று ஆகியிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் உடனடியாக ட்ரஸ்டிகளை அப்பாயின்ட் செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு சாக்குப்போக்கு சொல்லாமல் தகுதிவாய்ந்த ஹரிஜனங்கள் இல்லை என்ற குறையைக் கூறாமல் உடனடியாக வேண்டியதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு திரு. சுப்பையா அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. என். இராஜாங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மசோதா உள்ள படியே பாராட்டுக்குரியதாகும்.

இதே மன்றத்தில் 35, 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஹரிஜனங்களுக்கு ஆலயப் பிரவேசம் என்ற விவாதம் எழுந்தபோது ஹரிஜனங்கள் எல்லாம் இந்து மதத்தினர் என்று சொல்லிக் கொள்ளலாமே தவிர அவர்கள் இந்து மதத்தில் உள்பட்டவர்கள் அல்ல, சாஸ்திரப்படி அவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள், சாஸ்திரங்கள் அவர்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறது, சாஸ்திரப்பிரகாரம்

[திரு. என். இராஜாங்கம்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

அவர்கள் கோவில்களுக்குள் நுழைய அருகதையற்றவர்கள் என்று எதிர்த்தரப்பிலிருந்து அன்றையதினம் வேண்டாதவர்கள் வாதாடினார்கள். பிறகு மகாத்மா காந்தி அடிகள் ஆலயப் பிரவேசம் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னபோது அவர்களை எதிர்த்து எழுந்தது நாடு. ஏன் எதிர்த்தது? அவர்கள் முறை தவறிப் போகிறார்கள். இந்து மதத்திற்குத் துரோகம் செய்கிறார்கள். இந்து மதத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களை, சாஸ்திரப்படி ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டவர்களை சாஸ்திரங்களுக்கு உட்பட்ட கோவில் களுக்குள் நுழைய அனுமதி கோருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களது வாதம் சரியல்ல என்று நாடு அவர்களது வார்த்தைக்கு செவி சாய்க்கவில்லை.

அதன் பிறகு மகாத்மா காந்தி அவர்கள் ஒரு விவாதத்தில் மாட்டிக் கொண்டபோது சொன்னார்கள், இந்து மதத்தில் இருக்கிற 4 ஜாதிகளில் ஹரிஜனங்கள் வராவிட்டாலும், இந்து மதத்தில் இரண்டு கடவுள்கள் இருக்கின்றார்கள், ஒன்று சிவன், மற்றொன்று ஹரி, சிவனுக்குச் சொந்தமானவர்கள் அந்த ஜாதியினர், ஹரிக்குச் சொந்தமானவர்கள் இவர்கள் என்று சொல்லி, இந்து மதத்தில் இரண்டு கடவுள்களை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற நீங்கள், இவர்களையும் இந்து மதத்தில் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் கருத வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு தான் ஓரளவு மக்கள் அவர்களை இந்து மதத்தினர்களாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆலயப் பிரவேசத் திற்கும் இசைந்தார்கள்.

ஆலயப் பிரவேசம் எப்படி நடந்தது என்று பார்த்தால், மதுரை மீனாட்சி கோவில், சிதம்பரம் கோவில் போன்ற கோவில்களில் ஆலயப்பிரவேசம் நடைபெறுகின்ற அன்று கதவை மூடிவைத்து விட்டு, பூட்டு போட்டு விட்டார்கள். அதை எதிர்த்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கத்திற்கும் கோரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டு, எதிர்க்கட்சியில் இருந்தவர்கள்--அதாவது தற்போது ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள்--எல்லாம் அதை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்திய பிறகு, ஜனாதிபதி அவர்களும், கவர்னர் அவர்களும் உத்தரவிட்டார்கள், "கோவில்களைத் திறக்கா விட்டால் போலீசை வைத்து அரசாங்கமே கோவில்களைத் திறக்க வேண்டியிருக்கும்" என்று சொன்னவுடனே தான் கதவு திறக்கப் பட்டு, அவர்கள் உள்ளே செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அந்த

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. என். இராஜாங்கம்]

ஆலயப் பிரவேசத்திற்காக டாக்டர் அம்பேத்கார், தமிழ்நாட்டின் தலைமகன் என்று போற்றப்பட்டவர்கள் கூடப் போராடினார்கள். ஆலயத்தின் உள்ளே செல்வதற்கே இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களைத் துவக்கி நடத்திய காலம் போய், இன்று தமிழக அரசும், முதலமைச்சர் அவர்களும், அந்த இலாகாவைச் சார்ந்த அமைச்சர் அவர்களும், உள்ளபடியே அவர்களுக்கு இருக்கும் நல்லெண்ணத்தின் காரணமாக இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் நமது சபைக்கு வந்திருக்கிறது.

இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக 2 பேர், 3 பேர் அறங்காவலர்கள் குழுவில் இருந்தாலும், அதிலே ஹரிஜன் ஒருவரை அறங்காவலராக நியமிக்க வேண்டுமென்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அன்று கோவிலில் நுழைவதற்கே போராட்டங்கள் நடத்த வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இன்றைய நிலை, கோவிலில் நுழைவதற்கு மட்டுமல்ல, கோவிலில் சென்று மற்றவர்களோடு சேர்ந்து கடவுளைத் தொழுவதற்கு மட்டுமல்ல, கோவிலில் உள்ள நிர்வாகத்தைக் கண்காணிப்பதற்கும், அந்தக் கோவிலைத் தீர்ப்பு நிர்வாகம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்குத் தன்னுடைய ஆலோசனைகளைத் தருவதற்கும் இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காணுகிறபோது எந்த அளவுக்குத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஏற்றம் கொடுத்திருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தில் இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த தமிழக அரசையும், சம்பந்தப்பட்ட இலாக்கா அமைச்சரையும், முதலமைச்சர் அவர்களையும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாகப் பாராட்டி நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா ஒரு நல்ல திருத்த மசோதா என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. அதே சமயத்தில் இந்தச் சீர்திருத்தத்திற்குக் காரணமான மகாத்மா காந்தி அவர்களையும் நாம் மறக்க முடியாது. ஆண்டவனே செய்ய முடியாத அந்தத் திருத்தத்தை நாந்தியடிகள் அவர்கள் செய்து காட்டினார்கள். நந்தன் ஈசனைக் காண வேண்டுமென்பதற்காக இசை பாடி ஆலயத்தின் முன்னே நின்றபோது, ஈசன் நந்தியைப் பார்த்து நகர்ந்து கொள் என்று சொன்னாரே தவிர,

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

நந்தா உள்ளேவா என்று கூறவில்லை. அப்படி ஆண்டவனே செய்ய முடியாத ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்த மகாத்மா காந்தி அவர்களை மறக்க இயலாது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட அந்தச் சமுதாயம் நல்ல வகையில் முன்னேறுவதற்கு வழிவகுக்கும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் கொண்டு வந்ததற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

அறங்காவலர்களாக நியமிப்பதற்கு மாத்திரம் சட்டம் கொண்டு வந்தால் போதாது. இந்த அறநிலைய இலாகாவில் இருக்கும் பல் வேறு குறைபாடுகளையும் கவனிக்க வேண்டும். குறிப்பாக, இந்த அறங்காவலர்களை நியமிப்பதில் நிறைய குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. எனக்கு முன்னாலே பேசிய அம்மையார் ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி பல ஆலயங்களில் அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். வருஷக் கணக்கில் காலதாமதமாகிறது. ஏன் அந்தத் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. பொதுவாக, அறங்காவலர்களாக நியமிக்க நம்முடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கிடைப்பார்களா என்பதிலே அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது. ஆண்டவன் பெயரில் நம்பிக்கையில்லாத திருக் கூட்டத்தை அறங்காவலர்களாக நியமித்தால் அந்த ஆலயங்கள் உண்மையிலேயே நல்ல விதத்தில் நிர்வகிக்கப்படுமா என்கிற சந்தேகம் எழுகிறது. இதிலே கூட கட்சிக் கண்ணோட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், உள்ளபடியே கோவில்களின் நிர்வாகத்தில் அவர்களுக்கு அக்கறையிருக்கிறதா என்பது கேள்விக் குறியாகவே இருக்கிறது. அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அம்மையார் அவர்கள் அவர்கள் தொகுதியில் இருக்கிற திருவானைக்கோவிலுக்கு அறங்காவலர்கள் நியமிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அங்கே மட்டுமென்ன, இங்கே சென்னையில், தமிழ் நாட்டின் தலைநகரத்தில், எச்.ஆர். அண்டு சி.இ. டிபார்ட்மெண்டின் தலைமைச் செயலகம் நுங்கம்பாக்கத்தில் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், இங்கே உள்ள பைராகி மடம் கோவிலுக்குப் பல ஆண்டுகளாக அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்படாமல் காலதாமதம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதே சட்ட மன்றத்தில் நான் பல தடவைகள் இந்தப் பிரச்சனையை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு

1972 ஆகஸ்ட் 18][திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

முறையும் எந்தெந்தக் கோவில்களில் அறங்காவலர்கள் இல்லை என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர முடியுமா? அவர்களாகவே ஒரு கட்டு திட்டம் வைத்து அதைச் செய்ய வேண்டும். ஆலயங்களில் உள்ள நிர்வாகத்தை சீர்செய்ய வேண்டும் ஆலயங்களில் இருக்கும் நிர்வாக அதிகாரிகளை 3 மாதத்திற்கு ஒரு தரம், 6 மாதத்திற்கு ஒரு தரம் மாற்றி விடுகிறார்கள். ஒரு நிர்வாக அதிகாரி வந்து அந்தக் கோவிலின் வருமானம் எவ்வளவு, சொத்து எவ்வளவு, எந்த வகையில் வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது, என்பதை யெல்லாம் அறிந்து கொள்வதற்கு முன்பாக அவர் மாற்றப்படுகிறார் என்று சொன்னால் எப்படி அவர் கோவிலின் முன்னேற்றத்திற்காக, ஆலயத்தின் நல்ல நிர்வாகத்திற்காகத் தன்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்த முடியும்? அவர்கள் குறைந்தது 2 அல்லது 3 வருஷங்களாவது ஒரு கோவிலில் தொடர்ந்து பணியாற்றுவதற்கு விடவேண்டும். அப்போதுதான் அறங்காவலர்களும் இந்த நிர்வாக அதிகாரி நமக்கு அப்போதுதான் அறங்காவலர்களும் இந்த நிர்வாக அதிகாரி நமக்கு துணை நிற்பாரா என்பதையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். அறங்காவலர்கள் குழு இந்த நிர்வாக அதிகாரி எங்களோடு ஒத்துவரவில்லை, அல்லது அவர் பேரில் ஏதாவது குற்றம் குறை இருக்கிறது என்று சொன்னால் மட்டும் அவர் மாற்றப்பட வேண்டும்.

இப்போதுதான் கோவில் சொத்துக்களெல்லாம் யார் யார் இடத்தில் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். இது ஏதோ ஒரு ஆயிரத்தில் ஒரு பிரச்சனை தானே தவிர வேறு அல்ல. இதற்காக அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்திக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவில்களில் உள்ள சிப்பந்திகளுக்கு மிகக் குறைவான சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் மானியங்கள் கொடுத்து வந்தார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தாராளமாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். தற்போது அரசாங்கம் அந்த மானியங்களை யெல்லாம் நிறுத்திவிட்டது. இப்போது எல்லாவற்றிற்கும் டிக்கெட் போட்டு எப்படி அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்கலாம் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரை

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி][1972 ஆகஸ்ட் 18]

மீனாட்சி கோவிலுக்கு உள்ளே செல்ல வேண்டுமானால் அதற்குக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. கோவிலுக்குச் செல்பவர்கள் ஆண்டவனைக் கும்பிடப் போகிறோம் என்ற உணர்வோடு வந்து, தர்ம சிந்தையோடு, தர்ம உணர்ச்சியோடு காணிக்கை செலுத்தி வந்தது போய், இப்போது வட்டிக்காரன், ஈட்டிக்காரன் மாதிரி காச வாங்குவது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நீ காச கொடுத்தால்தான் உள்ளே போகலாம் இல்லாவிட்டால் போகக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வாங்குகிற காசைக் கொண்டு கோவில்களைப் பராமரிப்பதற்கு உபயோகித்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் அரசாங்கம் அதை வேறு காரியங்களுக்குத்தான் பயன்படுத்துகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஏற்கெனவே ஒரு கோவிலில் அறங்காவலராக இருந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருந்த அந்தக் கோவிலிலும் கட்டணங்கள் வசூலித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதுபோன்று வசூல் செய்வது தவறு என்று அந்தக் கோவிலில் இருந்தபோது என் அந்தக் கருத்தைச் சொல்லவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அந்தக் கோவிலில் கற்பூரம், அர்ச்சனை, தேங்காய் உடைப்பதற்காகத்தான் கட்டணம் வசூல் செய்தோம்.

When we expect a special pooja or duty to be performed, we can pay to the Iyer. சாமி பார்ப்பதற்காக கட்டணம் வசூலிக்க வில்லை. அதைத்தான் நான் சரியில்லை என்று சொல்கிறேன். கற்பூரம் கொளுத்துதல். தேங்காய் உடைத்தல் போன்றவை என்றால். நமக்கு ஸ்பெஷலாக சில காரியங்களைக் கோவிலில் செய்கிறார்கள். ஆகவே அதற்குக் கட்டணம் வசூலிக்கலாம். ஆனால் சாமி பார்ப்பதற்கே கட்டணம் என்பது சரியல்ல. திருப்பதி கோவிலில் 101 ரூபாய் கொடுத்தால்தான் உள்ளேயே விடுவேன் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கோவில் நம் தமிழ் நாட்டில் இல்லை. ஆந்திர மாநிலத்தில் இருக்கிறது. அகவே, அதைப் பற்றிய கவலை நமக்கு இல்லை. அங்கே 101 ரூபாய் கொடுத்தால் கூட க்யூவில் நின்று

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பிறகு தான் உள்ளே செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான நிலையில் பணத்தை வசூல் செய்து ஆலயங்களின் திருப்பணிக்காகச் செலவழித்தால் பரவாயில்லை. அப்படித் திருப்பணி செய்யாமல், அதை எடுத்து வேறு காரியங்களுக்குச் செய்வது நல்லதல்ல. புணக்காரக் கோவிலிலிருந்து பணத்தை எடுத்து ஏழைக் கோவில்களுக்கு, பராமரிப்பு இல்லாமல் இருக்கும் கோவில்களைப் பராமரிப்பதற்கும் செலவழித்தால் நல்லது.

திருவேற்காடு கருமாரியம்மன் கோவிலுக்குப் பின்னாலே வட வேதாரண்யம் என்ற பாடல் பெற்ற கோவில் இருக்கிறது. அது பாழடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. அதற்கு எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட கோவில்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் இருக்கிற கோவில்களிலிருந்து நிதியை வழங்கினால் பரவாயில்லை. அதை விட்டு விட்டு, கண் சிகிச்சைக்காகவும், பள்ளிகள், கல்லூரிகள் திறப்பது போன்ற அரசாங்கம் செய்யும் பணிகளையும் செய்து கொண்டிருந்தால் அது நல்லதல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

They cannot spend from the consolidated fund for such purposes.

கடவுள் பெயரால் சொல்லி வாங்குகிற பணத்தைக் கொண்டு கடவுளுக்குத்தான் திருப்பணிகள் செய்யவேண்டுமேயன்றி வேறு காரியங்களுக்குச் செய்வது சரியல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கோவில் உபரி நிதிகளை மத மேம்பாட்டு வளர்ச்சி அல்லாத இத்தகைய காரியங்களுக்கும் செலவழிக்கலாம் என்ற சட்டம் அவர்களுடைய கட்சி ஆட்சியிலிருந்த காலத்தில்தான் இயற்றப்பட்டது. ஆகவே அம்மையார் எந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்குவார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்பொழுதும் இதே கருத்தைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய பேச்சை டிபேட்டிலிருந்து பார்க்கலாம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 13]

Even then I have insisted that religious funds must be spent on religious activities first and priority must be given only for those activities.

அப்பொழுதும் இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். ரெகுலர் ஆக்ஷிமிடஸ், அதாவது ஆஸ்பத்திரி, ஸ்கூல் இவைகளுக்காக செலவழிக்கக் கூடாது. கள்ளுக்கடை, சாராயக்கடை இவைகளிலிருந்து ரூ. 40 கோடி வருமானம் வருகிறதே? அதை சமுதாய நன்மைக்குச் செலவழியுங்களேன். யார் வேண்டாம் என்கிறார்கள்? மத உணர்ச்சியை மக்கள் மத்தியிலே பரப்ப வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்துடன் பழைய காலத்தில் கோவில்களுக்கு இத்தகைய சொத்துக்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை எடுத்துச் செலவழிப்பதில் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்குத் முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும். கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடையிலிருந்து ஏழைகளை ஏமாற்றி வாங்குகிறீர்களே, அந்த வரிப் பணத்தை சமுதாய மேம்பாட்டிற்குச் செலவழியுங்கள். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரி கட்டுங்கள், ஸ்கூல் ஏற்படுத்துங்கள், சித்த வைத்தியத்திற்கு செலவழியுங்கள். ஆலயங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பணத்தை ஆலயங்களைச் சிறப்பாக வைத்துக் கொள்வதில் அக்கறை காட்டி அந்தத் துறையில் செலவழிக்க வேண்டும். கோவில் திருப்பணிக்கு என்று கேட்டால் 15,000, 10,000 ரூபாய் தான் என்று செலவழித்துவிட்டு, மீதிப் பணத்தைக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரி கட்டுகிறேன், சித்த வைத்தியம் செய்கிறேன் என்றால் அது சரியல்ல.

வந்தவாசி கோவிலில் திருப்பணி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ரூ. 15,000 அல்லது 20,000 தான் திருப்பணிக்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது சிறந்த வைணவக் கோவில். ஒரு அம்மையார் சிறப்பாக திருப்பணி வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அரசின் உதவி இன்னும் அதிகமாக இருந்தால் சீக்கிரம் திருப்பணி வேலைகளைச் செய்து முடிக்க முடியும். 15,000 ரூபாய் வேண்டுமென்றால் 15,000 தடவை எச்.ஆர். அண்டு வி. டிபார்ட்மெண்டுக்கும் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அம்மையார் வயது ஆனவர்கள். இந்தத் திருப்பணி செய்து முடிப்பதற்குள் அவர் காலமே முடிந்துவிடுமோ என்று பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் அமைச்சர் அவர்கள் யார் எதைச் சொன்னாலும் சரி கோவில் வருமானத்தை கோவில் மேம்பாட்டிற்காகத்தான் செலவழிக்க வேண்டும், கோவில் வருமானத்திலிருந்து ஸ்ரீனித்துக் கிடக்கக்கூடிய கோவில்களைப் புதுப்பிப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். வட வேதாரண்யம் வேதபுரிசுவரர் திருக்கோயிலைப் புதுப்பிக்கவேண்டும். கருமாரியம்மன் கோவில் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அதைப் புதுப்பித்தால் நல்ல வருமானம் வரும். அது இன்வெஸ்ட்மெண்டுதான்.

திருப்பதி கோவிலில் இருக்கிற ஆண்டவன் எத்தனை கோடி ரூபாய் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறார்? நீங்கள் அதிகாரிகளை வைத்து, கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர் போன்ற அதிகாரிகளை வைத்து வியாபாரிகளை மிரட்டி, உருட்டி வரி வசூலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், ஆண்டவன் அத்தகைய சிப்பந்திகள் எவரும் இல்லாமல் உட்கார்ந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டே எத்தனையோ கோடி ரூபாய் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறார். திருக்கோவில்களை செப்பணிட்டு சீர்திருத்தம் செய்தால், அதனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு இல்லாமாலேயே கிடைத்துவிடும். ஆகவே, சீர்கெட்டிருக்கும் கோவில்களைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு முக்கியமாகச் செலவழிக்க வேண்டும். அதைவிட்டுவிட்டு மற்ற காரியங்களுக்குச் செலவழித்தால், அது நியாயமாக இருக்காது. செகுலர் ஆக்டிவிடீசுகளுக்கு அரசாங்கம் வரிப் பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டும். கோவில் மேம்பாட்டுக்கு செலவழித்து மிஞ்சியிருந்தால் சமுதாய நன்மைக்காக தராளமாகச் செலவழியுங்கள்; வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

இந்துக் குழந்தைகளுக்கு அனாதை இல்லங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படித் தனி அனாதை இல்லங்கள் இல்லாமல் வேறு பல அனாதை இல்லங்களுக்குப் போய்ச் சேருவதால் மதமாற்றம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அறநிலையங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கட்டளையிலிருந்து வருகிற வருமானத்தை மத உணர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கும், மதத்தை வளர்ப்பதற்கும் என்ன என்ன காரியங்கள் தேவையோ, அவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவைகளுக்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமே தவிர, அதை விட்டுவிட்டு மற்ற காரியங்களுக்காகச் செலவழிப்பது தவறு.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

கோவில் சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் மிகக் குறைவு. இவ்வளவு வருமானம் வரும்பொழுது அய்யர், மற்றும் கோவில்களில் வேலை செய்யக்கூடிய சிப்பந்திகளுக்குக் குறைவான சம்பளம் கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. அந்தச் சம்பள விகிதங்களைத் திருத்தி அமைப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும். கோவில் நந்தவன சிப்பந்திகள் போன்றவர்களுக்கு ரூ. 30, 35, 50 என்று சம்பளம் தரக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலை இருக்கிறது. அற நிலையங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய சிப்பந்திகளும் வாழ வேண்டியவர்கள். அவர்கள் வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த நல்ல உதியம் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

இந்த மசோதாவிற்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். நல்ல எண்ணத்தோடு தான் கொடுத்திருக்கிறேன். நம் முடைய அமைச்சர் 5 பேர்கள் கொண்ட அறங்காவலர்கள் குழுவில் ஷெட்யூல்டு காஸ்டு அல்லது ஷெட்யூல்டு டிரைபஸ் இவர்களில் ஒருவரைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார். அதோடு 'உமன்' ஒருவரையும் அதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். தற்பொழுது பெண்கள் குறைவான எண்ணிக்கையில் தான் தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். ஆண்களை விட பெண்கள்

They are more religious-minded. They are more pious. There must be representative of women in the board of trustees in all listed temples.

ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை நல்ல எண்ணத்தோடு தான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த அம்மையார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களே என்ற எண்ணத்தில் இல்லாமல், 5 பேர் கொண்ட அறங்காவலர் குழுவில் ஒரு ஹரிஜனோடு ஒரு பெண்ணையும் போடுவார்களேயானால், இன்னும் சிறப்பாக கோவில்களைக் கவனித்துக் கொள்ள முடியும். கோவில் நிர்வாகம் மிகச் சிறப்பான கண்காணிப்பில் இருக்கும். இந்த நிலை ஏற்படுவதற்கு என்னுடைய திருத்தம் மிகவும் அவசியம். அதே சமயத்தில் அரிஜனங்களுக்கும், பெண்களுக்கும் ரிலாக்ஷேஷன் இருக்க வேண்டும். அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் சொத்து போன்ற தகுதி தேவை என்று

1972 ஆகஸ்டு 18] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

சொல்லக் கூடாது. அவர்களின் மேலே ஏதாவது கிரிமினல் குற்றம் இல்லாமல் இருந்தால், 25 அல்லது 30 வயதுக்கு மேல் இருந்து தகுதியுடையவராக இருந்தால், இந்த நாட்டுப் பிரஜையாக இருந்தால் போதும், அவர்களை அறங்காவலர் குழுவில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவர்கள் விஷயத்தில் சொத்து, போன்ற தகுதிகளைப் பார்ப்பது என்றால், ஷெட்யூல்டு காஸ்டு அல்லது ஷெட்யூட்டு டிரைப்ஸிலிருந்து ஒருவர் கூட கிடைக்க மாட்டார்கள். திருத்தம் கொண்டு வந்தும், வலது கையால் கொடுத்ததை இடது கையால் பிடுங்கிக்கொண்டு போவது போல் தான் ஆகும். அமெண்டு மெண்டு கொண்டு வந்தோம், ஆனால் ஆள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை தான் ஏற்படும். ஆகவே ஷெட்யூட்டு காஸ்ட் அல்லது ஷெட்யூல்டு டிரைப்ஸ் அல்லது பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் ரிலாக்ஸேஷன் கொடுத்ததாக வேண்டும். தகுதிக்கான வயதுவந்தவர்களாக இருந்து, இந்தியப் பிரஜையாக இருந்து, தெய்வ பக்தியுடையவராக இருந்தால் போதும் என்ற எண்ணத்தில் பார்க்கவேண்டுமே தவிர, எதையும் கவனிக்கக் கூடாது. அந்த அளவில் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் ஒவ்வொரு கோவிலிலும் அறங்காவலர்களை மூன்று மாதங்களுக்குள் நியமிக்க வேண்டும், காலியாக இருக்கக் கூடாது என்பதையும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில்தான் திருவள்ளூர் கோவில் இருக்கிறது. வள்ளுவரைப் பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு அவருடைய கோவிலைக் கவனிப்பதே இல்லை. பஸ்களில் வள்ளுவர் படத்தை மாட்டுகிறார்கள். ஆனால் வள்ளுவர் சிலை தெய்வமாகக் குடிகொண்டிருக்கும் கோவிலை அரசு கவனிக்காமல் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு அறநிலைய இலாகாவிற்கு அனுப்பி மாதக்கணக்கில் ஆகியும், அது இன்னும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. காங்கிரஸ்காரராக இருக்கிறார் என்பதாலே அந்தக் கமிட்டிக்கு இன்னும் அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லையோ என்னவோ புரியவில்லை. திருவள்ளூர் கோவிலை அழகாகச் சீர்திருத்தம் செய்து, செப்பணிட்டு, உலக நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் அத்தனை பேர்களும் அதனைப் பெருமையோடு கண்டுக்கிக்க

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

கூடிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். திருக்குறளை இயற்றிய திருவள்ளுவர் அந்தக் கோவிலில் குடிகொண்டிருப்பதை, இவர் தானே திருவள்ளுவர் என்று ரசித்துப் பார்க்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். அந்தக் கோவிலையும் கவனிக்காமல், போட்ட கமிட்டியையும் அங்கரிக்காமல். அல்லது ஒரு புதுக் கமிட்டியையும் போடாமல், ஒன்றுமே நடக்காமல் எல்லாம் பெண்டிங்காக இருந்தால் எப்படி? டிஸ்போஸலே கிடையாதா? இந்த நிலைமை நீடித்திருப்பது நியாயமல்ல. இதை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. பாரதாமன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்தப் புரட்சிமிகு திருத்த மசோதா தமிழக அறநிலையத் துறையிலே ஒரு சிறப்பு மிக்க வரலாற்றினை உருவாக்குகின்றது என்பதனை நாம் மகிழ்ச்சியோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இரண்டு கொள்கைகளை இந்த மசோதா நிறைவேற்றியிருக்கிறது. தி.மு.க. பல ஆண்டுகளாகப் பேசி வருகிற சமதர்மக் கொள்கையையும், சீர்திருத்தக் கொள்கையையும், ஆக இந்த இரண்டு கொள்கைகளையும் அடக்கிக் கொண்டு இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுகிற நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்த சமுதாயம் தமிழகத்திலே நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் என்று எண்ணினார்களோ, அதற்காக 35 ஆண்டுக் காலமாக இந்த நாட்டிலே தன்னுடைய பேச்சால், எழுத்தால், தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்களோ. அந்தக் கனவுகள் வெற்றி பெறுகின்ற நிலையில் தான், இன்றையதினம் டாக்டர் கலைஞர் அரசு சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக, நசுக்கப்பட்டவர்களாக, சக்கையாக்கப்பட்டவர்களான தன்மையிலே காட்சி அளித்த தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்கிற சமதர்மக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ஆ. பாந்தாமன்]

இந்தத் திருத்த மசோதாவை இங்கே கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, இது பாராட்டிப் போற்றி வரவேற்கக்கூடிய ஒரு மசோதாவாகும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். தி.மு.க. அரசு மற்ற கட்சித் தோழர்களை அறங்காவலராக நியமிப்பதில்லை என்ற குற்றச் சாட்டினை இங்கே தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன். திருத்தணி திருமுருகன் ஆலயத்தில் இன்றையதினம் அறங்காவலராக இருந்து கொண்டிருக்கும் திரு. துரைசாமி முதலியார் அவர்களை நமது டாக்டர் கலைஞர் அரசுதான் நியமித்திருக்கிறது என்பதனைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சி சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் என்பதனையும் அவர்களுக்கு நிலைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இந்த இயக்கத்தின் சார்பாக அங்கே அனுப்ப வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறங்காவலர்களுடைய பதவி காலத்தைவிட துரைசாமி முதலியார் அவர்களுக்கு ஐந்து ஆண்டு அதிக காலத்திற்கு இந்த அரசு நியமித்திருக்கிறது என்பதனை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. அதே திருத்தணி ஆலயத்தில் திரு. சண்முக முதலியார் என்பவரை, இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்திருப்பவரை, இந்த அரசுதான் அறங்காவலராக நியமித்திருக்கிறது என்பதனையும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய அரசு கட்சிகளை மறந்து செயல்படுகிற அரசாக இன்றையதினம் தமிழகத்தில் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மிக மிகப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடவுள் மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ இல்லையோ ஆனால் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்திலே கடவுளுக்கு எங்கள் மீது அதிகமாக நம்பிக்கை வளர்ந்து விட்டது என்பதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். அதன் அடிப்படையில் தான் இன்றையதினம் திருத்தணி திருமுருகன் ஆலயம் மூன்றாவது நிலையிலிருந்து முதல் நிலைக்கு மாறும் என்ற நிலையில் டாக்டர் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்திலே மாறி வருகிற தன்மைகளை மகிழ்ச்சியோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்தச் சீர்திருத்தக் கொள்கை

[திரு. ஆ. பரந்தாமன்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

அடங்கிய, சமதர்மக் கொள்கை அடங்கிய இந்த சிறப்பு மிக்க மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் மனமார வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இப்படி அறங்காவலர்களை நியமிக்கின்ற நேரத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது மற்றவர்களாக இருந்தாலும் அந்த ஆலயத்தின் அருகிலுள்ள வட்டாரத்தில் இருக்கிறவர்களை பெரும் அளவிற்கு அறங்காவலர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிறவர்களை நியமிப்பதன் மூலம் அந்த ஆலயத்தின் பல வேலைகளை உடனுக்குடன் கவனிக்க முடியும். அத்தகைய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே 50 மைல், 100 மைல் தூரத்திலிருந்து அறங்காவலர்களை நியமிப்பதைக் காட்டிலும் அந்தந்த இடங்களில் இருப்பவர்கள் அறங்காவலர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற தாழ்மையான எண்ணத்தைத் தெரிவித்து இந்த சிறப்பு மிக்க மசோதாவை, சமதர்ம மசோதா, சீர்திருத்த மசோதா என்ற அடிப்படையில் வரவேற்று அமைகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, I entirely welcome this amendment brought forward by the Government.

We are very proud, particularly my party is very proud that after 40 years of efforts for Harijan uplift, the Government has now decided to bring in an amendment enabling Harijans to become members of the Board of Trustees of Temples. Sir, it is wellknown how under Mahathma's leadership, the Congress was fighting for the uplift of Harijans. The Vaikam Sathyagraha is a standing example of the terrible fight put forth for the uplift of Harijans. Similarly, I find that when appointments are taking place, various qualifications are laid down. So far as the Harijans are concerned, I think these qualifications—ownership of properties—should be removed and they should be exempted from such qualifications, so that Harijans who belong to the Hindu religion and who have faith in the Hindu religion, whatever their property, could become a trustee.

1972 ஆகஸ்ட் 18] [Thiru K. M. Subramaniam]

There are general criticisms. The hon. Member, Mrs. Anandanayaki made a lot of remarks and I want to make one important remark. So, far as temples are concerned, if we go to temples like the one in Guruvayur and other temples in Malabar, there is absolute equality shown to devotees whether they are rich or poor, whether one is a Brahmin or non-Brahmin. There is no special VIP treatment shown in any of the temples in Malabar. But particularly in Tamil Nadu, we find a lot of VIP treatment shown to certain class of people. Such people sometimes happen to be those who do not believe in Hindu Religion at all. They are given temple honours though they do not believe in temple worship, etc. The Hon. Minister for Religious Endowments should bear this in mind and bring in reforms that will make the temple places where there will be absolute equality shown to all devotees. Mr. Paranthaman referred to 'Samatharmam'. Well there may be Samatharmam in Tamil Nadu but there is little or no Samatharmam in temples of Tamil Nadu. All sorts of people are given all sorts of temple honours.

One other important point I want to stress is this. In the matter of appointment of trustees of temples, whatever the party to which one belongs, one must be a person who believes in Hindu religion and who has faith in Hindu religion. Otherwise, there is no use appointing some people who have no faith, but who can manipulate to bring in more money? That is no good. What is wanted is faith. The purpose of temple is to propagate the Hindu religious ideas and trustees must be in a position to follow, practise and set an example in such things. I think this amendment is not too late, it is a welcome measure and I think every one in this country would welcome this. It is a culmination of the ardent desire of our Great Mahathma Gandhi. All of us support this measure; myself and my party definitely support this amendment.

* மாண்புமிகு திரு. மு கண்ணப்பன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்த சட்டத்தை இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் ஒருமுகமாக வரவேற்று, பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றியை இந்த நேரத்தில் நாங்கள் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். அறங்காவலர்கள் நியமனத்தில் 5 பேராக இருந்தாலும், அல்லது 3 பேராக இருந்தாலும் கட்டாய

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

மாக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அல்லது பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்த ஒருவரைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதன் நோக்கம் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களையும் இந்தத் தூய்மையான பணியில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு சம அந்தஸ்து வழங்கப்படவேண்டும். அவர்களும் மற்ற சமுதாய மக்களால் மதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இத்தகைய திருத்தத்தைச் செய்திருக்கிறோம். இப்படி சட்டத்தின் மூலம்தான் செய்ய முடியுமா, சட்டம் இல்லாமலே அரசு ஏன் செய்யக் கூடாது என்று சிலர் கேட்கலாம். சட்டம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு அவர்களும் வாழ்க்கைத் துறையிலே முன்னேறவேண்டும், சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு நல்ல அந்தஸ்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற வகையில் பல்வேறு காரியங்களை நாம் செய்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில்தான் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களை கடந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற கோயில்களில் 491 பேர்களை நாம் அறங்காவலர்களாக நியமித்திருக்கிறோம். அதேநேரத்தில் பழைய ஆட்சிக் காலத்தில் 62-67 வரை எடுத்துக் கொண்டால் 227 பேர்களைத்தான் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அறங்காவலர்களாக நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் இந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் அவர்கள் செய்ததை விட இந்த ஆட்சி இரண்டு மடங்கு அதிகமான அளவில் செய்திருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, முன்பு இந்த மாதிரி சட்டம் இல்லை. ஆனாலும் அரிஜனங்களையும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் அறங்காவலர்களாகப் போட்டிருந்தார்களே, இதை இல்லையென்று அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்களா? சட்டம் இல்லாத போதும் அரசாங்கம் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததைக் குறை கூறுகிறார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அதை நான் குறை கூறவில்லை, ஏற்கெனவே 62-லிருந்து 67 வரை

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

நியமனம் செய்யப்பட்ட போதும் 67-லிருந்து இன்றையதினம் வரை நியமனம் செய்யப்பட்டபோதும் சட்டமே கிடையாது. சட்டம் இல்லாத நேரத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 227 பேர்கள்தான் நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 491 பேர்கள் நியமனம் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு காலத்திலேயும் சட்டம் கிடையாது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இருந்தாலும் கூட எந்த ஆட்சி வந்தாலும் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக பாதுகாப்பு தரவேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தைப் பாராட்டிப் பேசுகிற நேரத்திலே இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்களும், அவர்களுக்குப் பின்னால் பேசிய உறுப்பினர்களும் திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். மூன்று பேராக இருந்தாலும், 5 பேராக இருந்தாலும் இரண்டு பேரை நியமிக்க வேண்டும். ஒருவர் கூடாது, இரண்டு பேரை நியமிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டத்தின் மூலம் ஒருவரைக் கண்டிப்பாக நியமிக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இரண்டு பேர்களில்லை, 3 பேர்களையுமே அல்லது 5 பேர்களையுமே அரிஜனங்களாக நியமிக்க எந்த விகமான தடையும் கிடையாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, நானூற்றுச் சில்லரை பேர்களை நியமனம் செய்திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். இவர்கள் கட்சி அடிப்படையிலே நியமனம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர் என்ற விவரங்களைத் தெரிவிப்பார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, யார் யாருக்குத் தகுதியிருக்கிறதோ அவர்கள் நியமனம் பெற்றிருக்கிறார்கள். கட்சி அடிப்படையில் வேண்டுமானால் மதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கணக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அப்சேபணையில்லை. ஆகவே, இரண்டு பேரைக் கண்டிப்பாக நியமனம் செய்யவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்திலே பேசவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு சுப்பையா அவர்கள் ஏற்கெனவே ஒரு கோயிலில் அறங்காவலராக இருந்து சிறந்த முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டு பேரை வேண்டுமானாலும் அறங்காவலர்களாக நியமித்துக் கொள்ளலாம். ஐந்து பேரை வேண்டுமானாலும் நியமித்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு சட்டத்தில் எந்த வகையான தடையும் இல்லாத காரணத்தினால் இந்தத் திருத்தம் தேவையில்லை என்று என்னைப் பொறுத்த அளவிலே நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்து, அரிசன மக்களில் தகுதி படைத்தவர்கள் கிடைக்காவிட்டால் அந்த இடத்தைக் காலியாக வைக்கவேண்டுமென்று பலரும் சொன்னார்கள். அப்படிக் காலியாக வைக்காமல் அந்த இடத்தையும் நாம் நிரப்பவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். இப்போது அரிசன உறுப்பினரையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று வழிவகை செய்திருக்கிறோம். ஆனால் தகுதியுள்ளவர்கள் கிடைக்காவிட்டால் காலியாக வைக்கமுடியாது. ஏனென்றால் சிறிய சிறிய கிராமங்களில் அரிசன உறுப்பினர் கிடைப்பது கடினமாக இருக்கிறது. அதனால் நீண்ட நாட்கள் அந்த இடத்தைக் காலியாக வைக்காமல், வேறு வகுப்பினரை நியமிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. அந்த முறையிலேதான் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் அரிசன மக்களைப் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அல்ல என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், அரிசன மக்களின் மீது இந்த அரசுக்கு இருக்கிற அக்கறையினால்தான் கடந்த ஆண்டு அர்ச்சகர் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்தோம். அதுபற்றி நீதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடரப்பட்டு, சில தீர்ப்புகள் நமக்குப் பாதகமாக இருந்தாலும் முதன்முதலிலே சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது இந்த அரசுதான் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்குத் காழ்த்தப்பட்ட சமூதாயத்தினரை நல்ல அந்தஸ்துக்குக் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்திருக்கிறோம். திரு. சுப்பையா அவர்களும், திருமதி ஹோதி வெங்கடாசலம் அவர்களும், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் சொன்னார்கள் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படக் கூடியவர்களுக்கு சொத்து இருக்கவேண்டு

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

மென்று இருப்பதாக. அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படக் கூடியவர்களுக்குச் சில தகுதிகள் இருக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் சொத்து இருக்கவேண்டுமென்று அந்தத் தகுதிகளில் சொல்லப்படவில்லை. அறங்காவலர்களாக வரக் கூடியவர்கள் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும்; 25 வயது முதல் 70 வயதுக்குட்பட்டவராக இருக்கவேண்டும்; மூளைக்கோளாறு, செவிடு போன்ற குறைபாடுகள் இல்லாதவராக இருக்கவேண்டும்; கோயில் உழியராக இருக்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட தகுதிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சொத்து தகுதி இருக்கவேண்டுமென்று சட்டத்திலே கிடையாது என்பதைத் தெரிவாகக் கூறிட விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையிலேதான் அறங்காவலர்களை நியமனம் செய்திருக்கிறோம்.

பரம்பரை அறங்காவலர்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தங்கள் சொத்துக்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று காரணம் காட்டி பலர் பரம்பரை அறங்காவலர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை நீக்க வேண்டுமென்று திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்தை, இந்த அரசாங்கம், எந்த வகையிலே நிறைவேற்றலாம் என்பது குறித்து எற்கெனவே பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. பரம்பரை அறங்காவலர் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமித்து சீர்படுத்துவதா அல்லது அவர்களை அடியோடு நீக்கி விடுவதா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

அடுத்து, கன்னியாகுமரி தேவசம் போர்டைப் பற்றி திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் திருவிதாங்கூர் மகாராஜா பிரதிநிதி ஒருவர் இருக்கிறார். நம்முடைய அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இருவர் இருக்கிறார்கள். அப்படி மூன்று பேர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நியமன உறுப்பினர் தேவையில்லை. நம்முடைய அரசாங்கச் சட்டத்தையே கன்னியாகுமரிக்கும் நீட்டிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் இப்போது நம்முடைய அரசாங்கம் நியமிக்கவேண்டிய உறுப்பினர்களைக் கூட நியமிக்காமல் இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கமே மூன்று பேரையும் நியமனம் செய்வதா அல்லது

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

நமது சட்டத்தை கன்னியாகுமரிக்கும் நீட்டிப்பதா என்பதை பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசின் கருத்தையும் அறியவேண்டியிருப்பதால், மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். விபரம் தெரிந்தவுடன் முடிவு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருவானைக்கோவிலைப் பற்றி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கு பல மாதங்களாக அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அங்கு 5 அறங்காவலர்கள் உண்டு. 22-11-1971 முதல் 4 பேர்களுடைய பதவி காலம் முடிவடைந்துவிட்டது. 23-4-1972 அன்று அந்த இடங்கள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன. நான்கு பேர்களின் பதவி காலம் முடிந்து, ஒருவர் மட்டும் இருந்ததால், காலியான இடங்களுக்கு விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டு, பரிசீலனை செய்து, முடிவு செய்வதில் தான் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதுவும் காலியான 5 மாதங்களுக்குள்ளேயே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, பைராகி மடத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். 15-3-1969 அன்று அறங்காவலர் பதவி காலியானது. மீண்டும் 13-3-1972-ல்தான் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக நியமிக்கப்படாததற்கு சிவில் கோர்ட்டில் அது சம்பந்தமாக வழக்கு நடைபெற்றதுதான் காரணமே அல்லாமல் அரசாங்கத் தினால் எந்தவிதமான காலதாமதமும் ஏற்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அறங்காவலர்களைக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் நியமிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி எந்தக் காலத்திலும் நியமிக்கப்படவில்லை. மாற்றுக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களுடைய இப்போது அறங்காவலர்களாக இருக்கிறார்கள். திரு. பரந்தாமன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொன்னார்கள்.

அடுத்து, கோவில் பணத்தை எடுத்து வேறு காரியங்களுக்காகச் செலவிடுகிறார்கள் என்று பலர் சொன்னார்கள். இந்து மதத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் கோவில் பணத்தில் பல அறப்பணிகள் செய்யப்படுகின்றன. அதில் எந்தவித ஐயப்படும் வேண்டியதில்லை. ஏற்கெனவே இந்து மதத்தில்

1972 ஆகஸ்ட் 18]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

நம்பிக்கை வைத்து இருக்கக்கூடிய மக்கள், அந்த எண்ணத்தில் மாறாமல் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் மற்ற மதங்களைச் சார்ந்தவர்கள் கல்வித் துறைக்கு, மருத்துவத் துறைக்கு, இது போன்ற வேறு பல காரியங்களுக்கும் தங்கள் மத நிறுவனத் திலிருந்து பணம் செலவிடுகிறார்கள். அதேமுறையில்தான் இந்து மத நிறுவனங்களிலிருந்து அறநிலையங்களிலிருந்து கல்லூரிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மருத்துவ மனைகள், செவிடர்-ஊமையர் பள்ளிகள், வேறு பல நற்காரியங்கள் முதலியவற்றிற்குப் பணம் செலவிடப்படுகிறது.

பிச்சைக்காரர்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் எந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்கும், எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்காது என்றே நான் நினைக்கிறேன். எல்லோரும் அதை வரவேற்பார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட நற்காரியங்களுக்கு அறக்கட்டளைகளிலிருந்து பணம் செலவிடுவதில் எவ்வித தவறும் இல்லை.

அதேமாதிரி மதத்திலே நம்பிக்கை உள்ளவர்களைப் பார்த்து அறங்காவலர்களாக நியமிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் தான் அறங்காவலர்கள் பதவிக்கு விண்ணப்பிக்க முடியும். அந்த அடிப்படையில்தான் நியமனம் செய்து இருக்கிறோம்.

மேலும், இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம், இது ஒரு திருத்த மசோதாவாக இருந்தாலும், இதை அறநிலையத்துறை மானியமாகவே எடுத்துக்கொண்டு, அரிய கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிறந்த முறையில் செயலாற்றுவதற்கு ஏற்ற வகையில் அவைகள் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுமோ அந்த அளவுக்கு அங்கத்தினர்களின் கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல அந்தஸ்து அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுக்கப்படக்கூடாது; உயர்ந்த ஜாதி, தாழ்ந்த ஜாதி என்ற வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது—வேறுபாடு காட்டக்கூடாது என்ற வகையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 31/1972)

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தங்களைத் திரும்பப்பெற்று, இந்தச் சட்டத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களிடம் ஒரு சிறு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி தேவஸம் போர்டில் முன்னாள் திருவிதாங்கூர் மகாராஜாவின் நியமன உறுப்பினர் ஒருவர் இருக்கிறார். அந்த நியமன உறுப்பினர் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமா வேண்டாமா என்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்து அறியப்படவேண்டும் ; அதற்காகக் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். மன்னர்களுடைய விசேஷ உரிமைகள், சலுகைகள் எல்லாம் ரத்து செய்யப்பட்டப் பிறகு மேலும் அவர்களுக்கு சலுகையோ, உரிமையோ கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது முன்னாள் மன்னரால் நியமிக்கப்பட்ட நியமன உறுப்பினர் தொடர்ந்து பதவி வகிக்கலாமா என்பதற்கு ஏதாவது விளக்கம் இருந்தால் அமைச்சரவர்கள் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கேரளமும், தமிழ்நாடும் பிரியும்போது சில ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொள்ளப்பட்டன. மன்னர்களுடைய விசேஷ சலுகைகள் ஒழிக்கப்பட்டாலும், அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசின் எண்ணத்தை அறியவேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசின் முடிவு தெரிந்தவுடன் இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

Clause 2.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ That clause 2 do stand part of the Bill.’

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move the following amendment :—

‘ In sub-clause (1) of clause 2 after the words “ Scheduled Castes or Scheduled Tribes ” add the word “ woman ”.’

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I second the amendment.

THIRU A. K. SUBBIAH : Sir, I move the following amendments :—

‘ In sub-clause (1) of clause 2, for the words “ of whom one shall be a member of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes ”, substitute the words “ of whom two shall be members of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes ”.’

‘ Sub-clause (2) of Clause 2 shall be deleted.’

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I second them. Sir, my amendment is a very important one but I do not think that it has caught the attention of the Hon. Minister. In his reply he has referred to Scheduled Castes and Scheduled Tribes and he has completely forgotten about the women. You know what is the population of women. So, when the Government constitute such Board of Trustees, it is but just that they must give representation to the women of the locality. When they can appoint representatives from the Scheduled Castes and Scheduled Tribes, I do not think there would be any special difficulty for appointing women on the Board. If women are appointed, much more work will be turned out and much more attention will be paid to the religious functions of the temple. I am sure, the Hon. Minister will be chivalrous enough to accept my amendment and see that women are appointed on the Board.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தில் 2 பேரை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக ஒருவர் இருக்க வேண்டுமென்பதை நாங்கள் எல்லாம்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 31/1972)

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

பாராட்டுகிறோம். சட்டப்படி ஒருவர் இருக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த சட்டம் மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. அதேசமயத்தில் நான் சொன்னதற் போல் இரண்டு பேர் இருந்தால், ஒருவருக்கொருவர் துணையாக இருக்கும். 3 பேர் கொண்ட டிரஸ்டு போர்டு என்றால் ஒருவர் இருக்கலாம். 3 பேருக்கு மேல் இருந்தால் 2 பேர் இருக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் அதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

இந்த நியமனத்திற்குத் தகுதி என்று சொல்லும்போது, 20 வருஷங்களுக்கு முன்னாலே இந்த பார்ட்கள் எல்லாம் பிரின்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே போட்டிருக்கக்கூடிய கன்டிஷன் களையெல்லாம் பார்த்தால் சில பேர் தகுதியற்றவர்களாகி விடுகிறார்கள். தகுதியுள்ளவர்கள் கிடைக்காததால் தர்ம கந்தாக்கள் நியமனம் செய்யவில்லையென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்குக் காரணம் அந்த பார்ட் தான். எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர், நாணயமானவர், ஒழுக்கமுள்ளவர், அந்த ஊரிலே உள்ள ஜனங்களாலே மதிக்கத் தகுந்தவர் என்று இருந்தால் போதும் என்ற முறையிலே அந்த பார்ட்களைத் திருத்தி யமைப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் உறுதி கொடுத்தால் நான் என்னுடைய திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறேன். 15, 20 வருஷங்களுக்கு முன்னாலே தயாரிக்கப்பட்ட அந்த கன்டிஷன்களெல்லாம் திருத்தப்படாததாலே அரிசனங்களுக்கு இந்த வாய்ப்பு கிடைக்க வில்லையென்ற நிலை இருக்கிறது. அதை அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தின் மீது ஓரிரு கருத்துக்கள் கூறுவதற்கு முற்படுகின்றேன்.

முதலிலே தாய்க் குலத்திற்கு இந்த அறங்காவலர் நியமனத்திலே அதிகப் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை நான் முழு மனதோடு வரவேற்றுப் பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றுள்ள சட்ட அமைப்பை எடுத்துப் பார்த்தால்,

'Hindu Religious and Charitable Endowments Act'

சட்டத்திற்கு ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பொதுவாக, இன்று சமூகத்திலே இருக்கிற சட்டங்களையெல்லாம் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

மத்திய அரசாங்கம் பல நல்ல சட்டங்களையெல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. முன்பு பெண்களுக்கென தனிச் சொத்துரிமை இல்லாமல் இருந்தது. அதையெல்லாம் நீக்கி அவர்களும் சட்டத்தின் முன் சமம் என்ற முறையை இன்று அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

விடோல் பற்றி பழம்பெரும் கருத்துக்கள் எல்லாம் இந்து லா-விலே இருந்தது. சொத்துக்களை அவர்கள் பராமரிப்பதிலே பல கஷ்டங்களும் சங்கடங்களும் இருந்ததைத் தவிர்ப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள்மூலம் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

அதேமாதிரி அறங்காவலர்கள் நியமனத்திலே பல சங்கடங் களும் கஷ்டங்களும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்திலே அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கும் முறையிலே விதிமுறைகளை சரியான முறையிலே அமைப்பது பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

இந்த அறங்காவலர்கள் கடவுள் நம்பிக்கையுடையவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற கண்டிப்பான விதி இருக்கிறது. அதையும் கண்டிப்பாகக் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன். பொதுவாக, தாய்க் குலத்திற்குக் கடவுள் நம்பிக்கை அதிக மிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆண்கள் அதிலே குறைந்தவர்கள் அல்லது சளைத்துப்போனவர்கள் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆதலால், இந்த நியமனத்திலே, குழுவிலே அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். அதற்காக, இந்த விதி முறைகளையெல்லாம் வகுக்கின்றபொழுது, முன்னெச்சரிக்கையாக நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆதலால், இந்த கருத்தை வரவேற்று அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி ஷெநியூல்ட் காஸ்ட், ஷெநியூல்ட் டிரைபை சேர்ந்த ஆட்கள் போதிய அளவிலே சில இடங்களிலே கிடைக்கவில்லை, ஆதலால், நியமனம் பெறுவதற்கு அவர்களுக்குத் தகுதியில்லையென்று பல இடங்களிலே கருத்து நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, சமுதாயத்திலே பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

பட்டவர்கள் இவர்களையெல்லாம் முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு சட்டம் போடுகிறோம். ஆதலால், கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு நியமனம் கொடுத்தாக வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுத்ததுபோக பாக்கியை மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை நான் வலியுறுத்திக் கூறி, இத்தோடு என்னுடைய உரையினை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் இங்கே, பெண்களை அறங்காவலர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை வலியுறுத்தினார்கள். பெண்களை ஏற்கனவே பல கோயில்களிலே நியமித்திருக்கிறோம். ஆனால், அதற்காக சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது வேறு. அதேநேரத்திலே பெண்களை நியமிக்க வேண்டுமென்பது வேறு. இரண்டையும் ஒன்றாக எடுத்துப் பார்க்கக் கூடாது. ஏனென்றால், சமுதாயத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தொடக் கூடாதவர்கள் கோயிலுக்கு வரக் கூடாதவர்கள் என்றெல்லாம் இருந்ததை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, இந்த முறையில் சட்டமாக்குவது உள்படியே நிரந்தரமான பாதுகாப்பாகும். அதேநேரத்திலே பெண்களை அறங்காவலர்களாக நியமிக்கக் கூடாது என்ற நோக்கம் நமக்கு நிச்சயமாக இல்லை. உதாரணமாக, வடபழனி கோயிலிலே பெண்ணை அறங்காவலராக நியமித்திருக்கிறோம். நெல்லையப்பர் கோயில் போன்ற பெரிய கோயில்களிலே பெண்களை அறங்காவலர்களாக நியமனம் செய்திருக்கிறோம். மேற்கொண்டு பெண்கள் விண்ணப்பம் செய்வார்களானால், அவர்கள் விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, எத்தனை பேர் மனு போட்டாலும் அவர்களை நியமனம், செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்காக சட்டத்திலே விதி தேவையில்லையென்று கூறுகிறேன். அதை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று கோருகிறேன்.

அடுத்து திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் ஒன்று கூறினார்கள். விண்ணப்பத்திலே குறைபாடுகள் இருக்குமானால் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து நீக்கிவிட்டு எவை எவை சட்டப்படி தேவையோ அவைகளை வைத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

ஆகவே, அவர்கள் சொல்லிய கருத்தையும் நான் ஏற்றுக்கொள்
கிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்
கொண்டு இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றிக்
கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, the Hon.
Minister has stated that some women have been appointed as
Trustees. I do know that some women have been appointed but
how many have been appointed? Not even half of the members
belonging to the Harijans have been appointed. Now there are
491 Harijans on the Board and how many women are there?
I do not think it would exceed a dozen. That is why I want that
a woman must be on the Board of a listed temple. A listed
temple which has got an income of Rs. 20,000 can appoint five
Trustees and out of them one woman can be appointed. . . .

(MR. CHAIRMAN sounded the gong.)

So, I am pressing my amendment.

The amendment of Thirumathi T. N. Anandanayaki was put
and lost.

திரு ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, அமைச்சரவர்கள் என்னுடைய
திருத்தத்தைக் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டதால் நான்
என்னுடைய திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The amendments of Thiru A. K. Subbiah were, by leave,
withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the preamble and the long title were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே,
தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/72)
சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்ட வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை முன்
மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்
வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.